

Eén van de kinderen wijst naar boven en zegt tegen moeder: „Dat komt door de wind!”

Ondertussen komt A. t. t. terug met het geroofde kind achter zich. (Bij Bruegel op haar rug.)

M.: „Wat heb je een bochel?”

A. t. t. breidt de armen uit, draait zich in 't rond, maakt een fladderende beweging met de armen, alsof ze gaat vliegen en terwijl het geroofde kind weer hard naar het hol van A. t. t. terug loopt, zegt ze: „Dat komt door de wind! Wat eet je vandaag?” — „Rooie kool.” — „Het eten brandt aan!”

Als moeder gaat kijken, neemt ze weer een kind mee. Komt later terug met beide geroofde kinderen achter zich.

Zo gaat het spel verder, tot ze op 't laatst terug komt met alle geroofde kinderen achter haar rug.

Als moeder weer naar de bochel vraagt en A. t. t. zich weer omdraait, alsof ze wil gaan vliegen, stuiven allen naar 't hol van A. t. t. terug.

Dan komt moeder hen halen, maar ondertussen heeft A. t. t. alle gestolen kinderen *andere namen* gegeven.

M.: „Mag ik mijn kinderen terug?” A. t. t.: „Hoe heten je kinderen?” Moeder wijst een kind aan en zegt: „Dat is Grietje.” „Nee,” zegt A. t. t., „dat is Jansje” en moeder krijgt het kind niet terug. Zo krijgt M. alleen die kinderen mee, wier naam ze heeft *geraden*.

De anderen moet ze *kopen*.

In welke primitieve cultuurperiode is dit een spel geweest van de volwassenen? Het moet door ganse volksstammen zijn gespeeld, te oordelen naar het feit, dat het in geheel West-Europa in de kinderwereld is nagebootst. Maar hoe dan ook: wij staan verbaasd over de kracht van de overlevering in de wereld van het kind. ¹⁾

DEN HAAG.

M. ZWAAGDIJK.

¹⁾ Zie voor dit kinderspel o.a.:

Boekenoogen, Dr. G. J.: Onze Rijmen, Leiden, 1893, bl. 18 e.v.
Cock, A. de en Teirlinck, Is.: Kinderspel en Kinderlust in Zuid-Nederland, Gent, 1902, (8 dln) dl I, bl. 224 e.v.